

til Rest til Brug for Arbejdsløshedsfonden, skulde være tilstrækkeligt til at afholde de aarlige Udgifter, der bliver, og det er dog ikke helt smaa Opgaver, der er lagt paa den kommende Arbejdsløshedsfond. Der er Støtten til Nødhjælpsarbejder 2 Kr. pr. Dag — der indkommer saa ganske vist 15 pCt. af Arbejdsfortjeningen —, og derudover bliver der formentlig Brug for meget betydelige Beløb, hvis man ikke ændrer Taktik, til Kursus o. s. v. Efter min Opfattelse er der ikke ringe Mulighed for, at der gaar Hul i Formuen; saa vil efterhaanden Mulighederne for at yde Tilskud til Arbejdsløsheds-kassernes Krisefonds blive mindre og mindre.

Man har beholdt de gamle Nødhjælpsarbejdsbestemmelser. Jeg hørte ganske vist det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hauch) udtale, at han ikke nærer megen Sympati for disse Bestemmelser; han troede ikke, at de nogen Sinde var naaet til at blive det, de burde være. Det tror jeg heller ikke. Jeg har den Opfattelse, at Nødhjælpsarbejdsbestemmelsen har virket stærkest i de Landkommuner, der ad den Vej fik slaaet deres Landevejsskærver billigere, end hvis de skulde have ladet dem slaa ved Anvendelse af almindelig Arbejds-kraft. De har ganske vist saa været tvunget til stadig væk at lade dem slaa et Aar forud. Men hvis der ikke paa dette Omraade har været særlige Interesser, ser jeg ikke Anledning til, at man ikke har strøget ogsaa det Afsnit af Loven.

Altsaa, vi for vort Vedkommende protesterer imod, at man paa et Tidspunkt, da der endnu gaar 60 000 Mennesker arbejdsløse, afskaffer navnlig den fortsatte Hjælp og borttager Kassernes Mulighed for at kunne betale den Gæld, de har nu, derved, at man nedsætter Tilskuddene, borttager Muligheden for dem for at kunne opretholde den Understøttelse, de hidtil har udbetalt. Og her er det jo ganske ejendommeligt, at man er meget omhyggelig med ikke at udsætte den nye Lovs Ikrafttræden for nogen som helst Paragrafs Vedkommende længere end højst nødvendigt. Det er Trip-Trap-Træsko med Hensyn til Ikrafttræden. Loven er allerede traadt i Kraft for Stats- og Kommunetilskuddenes Vedkommende fra 1. April i Aar, selv om den ikke en Gang er vedtaget endnu. Fra 1. Juli indtræder Arbejdsdirektørens Ret til at regulere Kontingenterne i de forskellige Arbejdsløsheds-kasser eller nedskære Understøttelsen, saa at der kan blive Penge til dem, der skal understøttes, af de Kontingenter, der betales, hvis man ikke

kan forhøje dem. Fra 1. Oktober træder Resten af Loven i Kraft, og derved bortfalder hele den ekstraordinære Understøttelse. Det er for os trist at se, at det netop er en Bonderegering, der fører an i det Arbejde, der her gøres. Det var Venstres Indenrigsminister, som i 1907 gennemførte den første Arbejdsløshedslov, og Venstre har jo hidtil sat en Smule Pris paa at vedligeholde det Forhold, at man ikke gennemførte Arbejdsløshedslove paa Trods af og udenom Arbejdsløsheds-kassernes og Arbejdernes Repræsentanter. Dette Standpunkt har man forladt, man er gaaet over paa den anden Side af Aaen, man har af politiske Hensyn udleveret Arbejdsløsheds-kasserne til Arbejdernes naturlige Modstandere, Arbejdsgiverforeningen, og det er for mig et sørgeligt Tidens Tegn, at netop i de Aar, hvor vi ser Bondens egen Frigørelse give sig de sidste Udslag deri, at Herremændene maa forlade deres Slotte, at netop paa det Tidspunkt begynder Efterkommerne af de Bønder, der for Aarhundreder siden sad paa Træhesten, at gaa i Spænd med vore Dages Herremænd, Arbejdsgiverne og Storkapitalisterne, for at ødelægge den Arbejdsløshedslovgivning, hvortil Arbejderne selv gennem de mange, mange Aar har ydet de allervæsentligste Bidrag. Det gør mig ondt. Jeg er ganske sikker paa, at hvis den Mand, der i 1907 var saa personlig glad for at gennemføre Arbejdsløshedsloven, havde levet i Dag, vilde han ikke have været med til at gennemføre denne Politik, han vilde sikkert ikke have ladet netop denne Lov være en politisk Handelsvare.

Men naar man nu gaar saa vidt, som man gør, saa maa der være meget vægtige Grunde for Regeringen til at gaa saa vidt. Jeg har ikke set nogen af dem, i alt Fald ikke nogen, jeg kan anerkende. Jeg har hørt Udtalelser af vort Lands højtærede Statsminister, og jeg har hørt Udtalelser af vor højtærede Indenrigsminister, Udtalelser, der ganske ensidigt gaar ud paa, at det er Fagforeningerne, der skal slaas ned, Arbejdernes Lønninger, der er for høje. Dernæst har jeg i Regeringsorganet Dagen efter, at dette Lovforslag var vedtaget ved tredje Behandling i Folketinget, altsaa den 26. Maj i Aar, læst en Udtalelse i det officielle Referat af Forhandlingerne, der lyder saaledes: „Den nuværende meget store Arbejdsløshed er ikke et Resultat af Samfundsforholdene, men en naturlig Konsekvens af Fagforeningspolitikken.“ Men jeg vil dog sige til den høje Regering og dens Organ her i København, at saa nemt kla-